

Oglasnik

lavantinske škofije.

Vsebina: 42. Prošnja za podporo pogorelcem v Apačah pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. — 43. *Supremae Sacrae Congregationis S. Officii instructio ad omnes locorum Ordinarios de crematione cadaverum.* — 44. *Sacrae Congregationis Rituum solutio dubiorum circa imaginem vel statuum sacratissimi Cordis Iesu in altari sanctissimi Sacramenti collocatam.* — 45. Misijska zadeva. — 46. Taksa za licitacijske zapisnike. — 47. Slostvo.

42.

Prošnja za podporo pogorelcem v Apačah pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju.

Glasom došlega poročila župnijskega urada Sv. Lovrenc na Dravskem polju z dne 28. junija 1926 št. 275 je istega dne v sredi vasi Apače, župnija Sv. Lovrenc, nastal ogenj, ki se je ob močnem vetru silno naglo razširil čez vso južno polovico vasi tako, da je v dobri četrtinki ure plamen zajel poslopja 26 posestnikom. Ker so bile stavbe povečini lesene, strehe pa slamnate, je večinoma zgorelo vse do tal; le par posestnikom je nad stanovanjskim delom poslopja ostala streha, ki je bila iz opeke. Nad 150 ljudi je vsled tega brez strehe, brez obleke in brez najpotrebnejšega živeža, ki jim je zgorel s shrambami vred; v skrajni sili so rešili le živino, ki ji pa tudi nimajo kaj pokladati, ker je ogenj uničil tudi že spravljeno seno. Pogorelci so skoro sami maloposestniki, le nekateri izmed njih imajo kmetije.

Od strahovitega požara v Apačah povzročena škoda in z njo združena beda je tolika, da ji sicer milosrčni prebivalci sosednih vasi sami ne morejo odpomoči; zategadelj se s ponesrečenci vred obračajo do vseh usmiljenih src v lavantinski škofiji z milo prošnjo, naj ubožcem prihitijo na pomoč z milodari v denarju ali pa z drugimi porabnimi rečmi. Za vsaki dar, tudi za vinar uboge vdove (Mark. 12, 43) bodo iz srca hvaležni.

To opravičeno prošnjo tudi škofijski ordinariat prav toplo priporoča vsem blagim Lavantincem, ki so se v podpiranju siromakov, zlasti še pogorelcev in poplavljenec, vselej hvalevredno izkazali kot bratje in sestre s sočutnim srcem. Dajte, in vam se bo dalo (Luk. 6, 38), govori Kristus Gospod. Niti najmanjši dar ne bo ostal brez plačila, ker Sin človekov bo prišel v veličastvu svojega Očeta s svojimi angeli in takrat bo povrnil vsakateremu po njegovih delih (Mat. 16, 27).

Kdor rad da, hitro da; njega ni treba prositi dvakrat za isto stvar. Vam, preljubi verniki, zadostuje enkratna prošnja škofova za podporo, pa so brž skupaj prispevki za pomoči potrebne. Zato se po pravici nadejam, da boste tudi sedaj z veseljem uslišali mojo nadpastirsko prošnjo za hudo prizadete in boste radevolje za nje darovali po svojih močeh. Kakor premoreš, tako bodi

usmiljen. Ako imaš veliko, obilno dajaj; če imaš malo, si prizadevaj, tudi malo rad podeliti (Tob. 4, 8. 9).

Da bodo siromašni pogorelci v Apačah kmalu prejeli najnujnejšo podporo, zategadelj odredim, naj se v ta namen vrši po prejemu tega lista po vseh župnijskih cerkvah škofije darovanje okoli oltarja in sicer v nedeljo, ki se zdi gg. župnikom primerna, nabrani darovi pa naj se nemudno potom dekanijskega urada pošljejo tusem, da se kar najhitreje razdelijo med prizadete.

Blagim darovalcem pa veljajo besede Duha božjega, ki po svetem Pismu govori tako le: Prijeten Bogu in ljudem je človek, ki se usmili in po-sojuje. On trosi, daje ubogim; njega pravica in plačilo za pravico ostane vekomaj (Ps. 111, 5. 9). Bog pa je mogočen vsaki dar izobiljšati med vami, da imate vselej vsega dovolj in ste bogati v vsako dobro delo. Nikar se ne bojte, da boste obubožali, če obilno in radi dajate; zakaj Bog more storiti, da imate pri vsej svoji radodarnosti vendar še vsega v obilnosti in morete še mnogo družega dobrega storiti. On, ki daje seme sejavcu, bo tudi kruha jesti dajal in bo namnožil vaše seme in dal rasti obilnejši sad vaše pravičnosti, da boste v vsem obogateli in obilno imeli za vso dobrodelnost, ki stori, da se po nas Bogu hvala daje (II. Kor. 9, 8—11).¹

Maribor, meseca julija 1926.

Andrej m. p., škof.

43.

Supremae Sacrae Congregationis S. Officii

*instructio ad omnes locorum Ordinarios de crematione cadaverum.*²

Cadaverum cremationis praxi nonnullis in regionibus, posthabitis iteratis Sedis Apostolicae in contrarium declarationibus atque ordinationibus, in dies, ut relatum est, invalescente, ne tam gravis abusus, ubi iam obtinuit, confirmetur aliove extendatur, Suprema haec Sacrae Congregatio Sancti Officii muneris sui esse ducit locorum per orbem Ordinariorum hac super re attentionem denuo instantiusque, probante Sanctissimo Domino Nostro, excitare.

Et primo quidem, quum non pauci, etiam inter catholicos, barbarum hunc morem, nedum christianae sed et naturalis erga defunctorum corpora pietatis sensui constantique Ecclesiae, inde a primis eius initiis, disciplinae plane repugnantem, veluti unum e potioribus hodierni, ut aiunt, civilis progressus scientiaeque valetudinis tuendae meritis celebrare non dubitent; haec eadem Sacra Congregatio christiani gregis Pastores quam vehementissime hortatur ut concreditas sibi oves omnimodis edocendas curent hoc reapse consilio a christiani nominis hostibus cadaverum cremationem laudari ac propagari ut, animis a mortis consideratione speque corporum resurrectionis paulatim aversis, materialismo sternatur via. Quamvis igitur cadaverum crematio, quippe non absolute mala, in extraordinariis rerum adiunctis, ex certa gravique boni publici ratione, permitti queat et revera permittatur; communiter tamen ac veuti ex regula ordinaria eidem operam vel favorem praestare, impium et scandalosum ideoque graviter illicitum esse nemo non videt; meritoque proinde a Summis Pontificibus pluries, novissime vero per reoens editum Codicem iuris canonici (can. 1203 § 1) reprobata fuisse ac reprobari.

Ex quo etiam patet quod, etsi iuxta decretum diei 15. Decembris 1886 (Collect. P. F., n. 1665) Ecclesiae ritus et suffragia non inhibeantur „quoties agatur de iis

¹ Zgornja prošnja naj se s pridržnice ljudstvu prebere v nedeljo pred napovedanim darovanjem.

² Acta Apost. Sedis 1926. Num. 7. pag. 282 sq.

quorum corpora non propria ipsorum sed aliena voluntate cremationi subiiciuntur“; quum tamen id (ut in ipso decreto expresse adnotatur) eatenus valere tenendum sit, quatenus per opportunam declarationem „cremationem non propria defuncti sed aliena voluntate electam fuisse“ scandalum efficaciter removeri queat, sicubi specialia rerum temporumque adiuncta id sperare non sinant, funerum ecclesiasticorum hoc quoque in casu prohibitionem integram manere dubitari non potest.

Valde autem longe a veritate abesse, evidenter, dicendi sunt qui, ex speciosa ratione quod aliquem religionis actum defunctus, dum viveret, exercere solitus esset vel quod ultimo vitae momento pravam voluntatem forte retractare potuerit, licitum censent exsequias ecclesiasticas eidem, praesente cadavere, de more persolvere, licet hoc postea, ex propria ipsius defuncti dispositione, sit igni tradendum. Quum enim de hac coniectata retractatione nihil certo constare queat, nullam ipsius in foro externo rationem haberi posse palam est.

Vix vero notatu dignum videtur, omnibus hisce in casibus in quibus non licet pro defuncto funebria ecclesiastica celebrare, ne licere quidem eius cineres sepultura ecclesiastica donare vel quomodocumque in coemeterio benedicto asservare; sed ad praescriptum canonis 1212 in separato loco esse reponendos. Quodsi forte civilis loci auctoritas, Ecclesiae infensa, vi contrarium exigit, ne desint sacerdotes ad quos spectat, qua par est animi fortitudine, huic apertae Ecclesiae iurium violationi obsistere, emissaque congrua protestatione, ab omni abstineant interventu. Tum, data occasione, praestantiam, utilitatem ac sublimem ecclesiasticae sepulturae significationem seu privatim seu publice praedicare ne cessent, ut fideles, Ecclesiae intentionem apprime edocti, a cremationis impietate deterreantur.

Et quoniam, denique, haec omnia ad optatum finem, nisi viribus unitis, haud facile erit deducere; mens est Sacrae Congregationis ut diversarum regionum ecclesiasticarum Sacrorum Antistites, si quando res id exigit, penes proprium Metropolitam convenientes, insimul exquirant, discutiant, statuunt quid ad rem magis opportunum in Domino iudicaverint; et de consiliis hac super re simul initis deque eorum exequutione atque effectu Sanctam Sedem deinde informant.

Datum Romae ex Aedibus Sancti Officii die 19. Iunii 1926.

R. Card. Merry del Val.

44.

Sacrae Congregationis Rituum

solutio dubiorum circa imaginem vel statuam sacratissimi Cordis Iesu in altari sanctissimi Sacramenti collocatam.¹

Sacrae Rituum Congregationi pro solutione opportuna exposita sunt sequentia dubia, nimirum:

I. An statua, repraesentans Dominum Nostrum Iesum Christum detecto Corde, collocari possit in altari ubi permanenter custoditur Sanctissima Eucharistia, non tamen supra tabernaculum, sed retro, apud parietem?

Et quatenus negative ad I:

II. An supradicta statua, repraesentans Dominum Nostrum Iesum Christum, detecto Corde, perpetuo exponi valeat in aedicula facta in pariete apud quem exstat altare, in quo permanenter custoditur Sanctissima Eucharistia?

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, propositis quaestionibus respondendum censuit: *Affirmative ad utrumque*, iuxta prudens Ordinarii iudicium.

¹ Acta Apost. Sedis 1926. Num. 7. pag. 291.

Atque ita rescripsit ac declaravit; servatis servandis, die 23. Aprilis 1926.

✦ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✦ S.

Angelus Mariani, Secretarius.

45.

Misijonska zadeva.

Dne 1. julija t. l. se je vršil v Celju v „Slomškovem domu“ čč. šolskih sester dobro uspeli „Versko-misijonski dan“ za duhovnike.¹ Udeležencev je bilo iz obeh slovenskih škofij nad 100. Zanimive in praktično-poučne razprave bodo objavljene v posebni knjižici, ki se bo svojedobno doposlala čč. duhovščini, pred vsem članom „Misijonske zveze duhovnikov“.

Za svetovalca škofijskega voditelja imenovane zveze² sta bila na njenem obnem zboru istega dne izvoljena ter od navzočega presvetl. gosp. škofa potrjena čč. gg. dr. Frančišek Kovarčič in Jožef Krošl.

Nove sprejemnice za Bratovščino (Apostolstvo) sv. Cirila in Metoda³ se bodo p. n. naročnikom razposlale, brž ko bodo dotiskane.

46.

Taksa za licitacijske zapisnike.

Ministrstvo ver je z odlokom z dne 29. maja 1926 V. K. Br. 2143 objavilo razpis finančnega ministrstva generalne direkcije posrednjih davkov z dne 24. februarja 1926 št. 12.758 in sicer:

Če samoupravne oblasti (cerkve) dajo v najem svoje neprimičnine potom licitacije, za katero potrebujejo dovoljenje pristojne oblasti, plačajo po sprejeti odobritvi pristojne oblasti takso 3% od najvišje ponudbe.

47.

Slovstvo.

Sveti Alojzij Gonzaga, zaščitnik krščanske mladine. Za 200 letnico kanonizacije priredil dr. Jože Debevec. Založil „Glasnik presv. Srca Jezusovega“, Ljubljana, Zrinjskega 9. (S slikami 189 + 23 strani). Cena broširanemu izvodu 20 Din., vezanemu v polplatno 25 Din., vezanemu v celo platno 30 Din. Poštšina 1:50 Din. več.

Starejši življenjepisi sv. Alojzija so že davno pošli. Zato se veselimo, da je prav 200 letnica svetnikove kanonizacije pospešila sestavo in izdajo novega lepega življenjepisa Alojzijevega, ki bo nov slovenski slovstven cvet, korak globlje naprej v našem duhovnem življenju in buditelj novih vzorov v naši mladini. Nova knjiga, prikupljiva tudi po svoji zunanji obliki, naj torej najde mesto v vseh knjižnicah in prijazen odziv pri vseh družinah in prijateljih notranjega življenja. Dobiva se v vseh knjigarnah ali pa naravnost pri upravi Glasnika, Ljubljana, Zrinjskega 9.

¹ Oglasnik lav. škofije 1926. VI., odst. 35.

² Idem 1924. I., odst. 1, str. 3. — ³ Idem 1926. VI., odst. 34.

Lavantinski škofijski ordinariat v Mariboru,

dne 31. julija 1926.